

Nionde söndagen i Treenighetstid

Andlig klarsyn – Frukten av det goda trädets söndag

Mika 3:5-8; 1 Kor 3:10-15; Matt 7:22-29; Ps. 48:2, 4, 9, 14-15

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

”Regnet öste ner, floden kom och vindarna blåste och slog mot [det] huset, och det föll samman. Och dess fall var stort.”¹ Vad som avses är det hus som blir byggt på sand. På lös grund. Till skillnad från det som byggs på fasta klippan ty det rör inte stormen och flodvågen på.

Här får vi undervisning och genom bilden av husbyggnation lär vi oss vad som är klokt och vad som är dåraktigt. Det är klokt att bygga sitt hus på säker och fast grund. Dåraktigt att bygga på sand. Och det är så klart alldeles sant att ett hus som inte står på stadig grund lättare faller samman än ett som står fast. Men det gäller inte bara hus. Faktum är att det Jesus pratar om inte har något alls att göra med huskonstruktioner. Vad han pekar på är falska läror. Han pratar om den grund vi som enskilda människor står på; på vad vi bygger vår tillvaro. Han pratar också om den grund den kristna läran och tron bygger på. Han pratar om Kyrkan. Han pratar om vad som ger god och dålig frukt. Vad han vill lära oss är hur vi skall kunna se skillnad på sanning och sådant som leder oss bort från den. Det handlar om klarsyn.

Regnet öste ner, floden kom och vindarna blåste och slog mot tillvaron, och den föll samman. Och fallet blev stort. Floden kom och vindarna blåste och slog mot tron; mot läran; mot Guds församling. Är tron och det som lärs ut väl grundad på klippan så står den emot. Men är den inte grundad i sanning utan på sand, så faller den samman. Och fallet blir stort.

Kära systrar och bröder. En ärligt ställd fråga aldrig kan leda en människa bort från sanningen. Men ett svar kan. En uppriktig fråga söker svar. Den som frågar söker vägledning. Avgörande är vem man ställer frågan till, för ett svar kan leda fel.

¹ Matt 7:27

Hur kan man då veta vem man skall fråga för att få svar som leder rätt? Svaret på den frågan ges i dagens texter: Fråga den som bygger på den fasta klippan. Om din fråga är uppriktig och du verkligen vill ha ett sanningens svar, så gå inte in i det hus som står på lös grund.

Med en lös och relativistisk grund ges lösa svar. Vilka svar borde då inte komma ur en fast och kärleksfull klippa.

Det är mycket som drar i oss människor. Det är mycket som drar oss i fel riktning. Själutnämnda profeter med sina plattityder, som inte sällan hämtar inspiration från östliga ismer. Det kan vara andra, sekulära, helt gudlösa. Det finns mörka krafter som drar oss ner i självförhärligande. Och det finns sådana som vill likna och gärna använder Jesusnamnet i sin förkunnelse. Det är dem som åsyftas i söndagens evangelietext:

”Många ska säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med ditt namn och drivit ut onda andar med ditt namn och gjort många kraftgärningar med ditt namn? Men då ska jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni förbrytare.”²

Och Jesus är väldigt tydlig, bara i raden innan: ”Inte alla som säger ’Herre, Herre’ till mig ska komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Fars vilja.”³

Frågorna kommer alltid att vara de samma. Vem är jag? Vad är meningen med allt? Vad är sanning och vad är falskt? Vad är frihet? Och för den som ställer frågan om vägen till Gud Fadern och får till svar att vägarna är många, i stället för att vägen är en och den är smal, har råkat på en av dem som förleder.

”Gå in genom den trånga porten [säger Kristus Jesus]. Den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.”⁴

Frågorna kommer alltid att vara de samma. Under lång tid var mänskligheten hänvisad till att gissa sig till en del svar. Men så är det inte längre. Svaren på de eviga frågorna är avslöjade eftersom det vi som kristna tror är uppenbart! Det finns ingen dold sanning. Vi behöver inte gissa. Vi behöver inte längre ge vaga svar. Det är därför vi med övertygelse kan säga att Jesus Kristus, han som undervisar med auktoritet⁵ är vägen, sanningen och livet; den enda vägen till Gud Fadern.

Kanske tycker någon att detta låter allt för enkelt. Förenklat. Snävt. Att svaren måste ge utrymme för tolkningar och anpassning. Men svårigheten ligger inte i svaren eller i kunskapen, utan i efterlevnaden. Det är klart att det är lättare och bekvämare att efterleva ett löst och luddigt svar än ett som är preciserat, kanske till och med absolut.

Vi kommer nämligen att en gång till slut få svara för; bedömas efter hur väl vi gjorde Gud Faderns vilja. Det är på frukten vi känner igen den vi kan vända oss till med våra frågor. Det är på frukten vi också blir igenkända⁶.

² Matt 7:22-23

³ Matt 7:21

⁴ Matt 7:13-14

⁵ Matt 7:29

⁶ Jfr. Matt 7:20

”Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem liknar alltså en klok man som byggde sitt hus på klippan. Regnet öste ner, floden kom och vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det föll inte, för det var grundat på klippan.”⁷

Låt oss bedja med samma ord som vår Herre, Jesus Kristus, bad:

*”Sanningens väg har jag valt, dina domar har jag för ögonen.
Visa mig, Herre, dina stadgars väg, så vill jag följa den ända till slutet.
Ge mig förstånd, så att jag tar vara på din undervisning
och håller fast vid den av hela mitt hjärta.”*⁸

Ära vara Fadern och Sonen och den Helige Ande,
så som det var av begynnelsen, nu är och skall vara,
från evighet till evighet. Amen.

⁷ Matt 7:24-25

⁸ Ps 119:30, 33-34